

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418201075
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418201075.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcov: 1. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, N. D., 2. V. E., XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, N. D. proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpená AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10C/15/2018-259 zo dňa 27.11.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie pre späťvzatie žaloby žalobcami zastavil (výrok I.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konaniu voči žalobcom v 1. a 2. rade vo výške 100%. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 262 ods. 1,2, § 256 ods. 1 CSP, a § 257 Civilného sporového poriadku (CSP). V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.02.2018 domáhali určenia neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 25.05.2011, neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 25.05.2011, určenia, že právne úkony záložného veriteľa, t.j. žalovanej realizujúcej záložné právo zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 25.05.2011, sú neplatné. Zároveň žiadali o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zdržať výkon záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere formou dobrovoľnej dražby až do skončenia konania vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol sčasti odmietnutý a vo zvyšku zamietnutý. Žalobu vo veci samej žalobcovia pred začatím pojednávania vo veci samej zobrali dňa 19.10.2018 späť s odôvodnením, že sa im so žalovanou podarilo mimosúdne dohodnúť na možnosti splácať dlh (úver) podľa splátkového kalendára, čím zanikla hrozba dobrovoľnej dražby a preto nemajú dôvod trvať na podanej žalobe. Dohodu so žalovanou považovali za dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a preto žiadali konanie vo veci samej zastaviť a žiadnej strane nepriznať nárok na náhradu trov konania. Súd ich návrhu na späťvzatie žaloby vyhovel a podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov poukázal na to, že nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a majú za to, že žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania, žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP. K žalobcami tvrdým dôvodom hodným osobitného zreteľa dodal, že žalobcom nič nebránilo, aby sa obrátili na žalovanú ako banku a svojho veriteľa so žiadosťou o uzatvorenie dohody o splátkovom kalendári a zároveň aj dohody o uznaní dlhu a spôsobe úhrady záväzku pred podaním žaloby. V mimosúdnej dohode zo dňa 15.08.2018 (pre ktorú zobrali žalobu späť) sa konštatuje, že k jej uzatvoreniu došlo na základe žiadosti dlžníkov, teda žalobcov, ktorí uznali dlh voči žalovanej z titulu nesplácaného úveru a uzatvorili dohodu o splátkovom kalendári. Z týchto skutočností súd vyvodzuje,

že k sporu vôbec nemuselo prísť, pokiaľ by žalobcovia aktívnejšie a iniciatívnejšie spolupracovali so žalovanou ako bankou v snahe docieľiť riešenie prijateľné pre obe strany. K tomuto riešeniu nakoniec aj prišlo, no bolo to prakticky až 6 mesiacov po začatí tohto sporu vyvolaného žalobcami ako dlžníkmi. V týchto skutočnostiach neboli zo strany súdu vzhľadnuté žiadne výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanej neprizná náhradu trov konania. V dôvodoch svojho odvolania uviedli, že dôvodom podania žaloby bola reálne obava postupu žalovanej v podobe začatia výkonu záložného práva. Úver, z ktorého sú dlžníkmi bol zabezpečený záložným právom na ich dom. Úver nevedeli splácať vzhľadom na zmenu ich príjmových pomerov. Nesúhlasia so záverom súdu prvej inštancie že tu nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by nemal priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania. Poukázali na to, že ide o spotrebiteľský spor, ktorý sa procesne riadi mierne odlišnými pravidlami než sú všeobecné pravidlá podľa CSP. Skutkové zistenie súdu o tom, že sa údajne o dohodu so žalovanou snažili až po podaní žaloby nezodpovedá realite. Po vzniku ich problémov so splácaním úveru, žalovanú oslovili ešte pred podaním žaloby, ale tá odmietala akúkoľvek dohodu. Súdom o týchto skutočnostiach síce nevedel, ale procesné predpisy mu dávali dostatok možností, aby ich zistil. Sú tu teda dané aj iné prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, na ktoré je potrebné prihliadať. Zároveň súdom zistený skutkový stav je neúplný a nesprávny, na čo nadväzuje nesprávne právne posúdenie veci. Súdom nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že pred začatím sporu sa snažili so žalovanou opakovane dohodnúť a podarili sa to až počas konania, zastavenie konania zavinila žalovaná a preto mal súd správne aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP a oni by mali nárok na náhradu trov konania, ale pretože im žiadne trovy nevznikli, mal súd rozhodnúť tak, že stranám náhradu trov konania nepriznáva. Trvajú na tom, že mimosúdnu dohoda je treba považovať za okolnosti hodné osobitného zreteľa pre ktoré žalovanej súd náhradu trov neprizná (§ 257 CSP).

3. K odvolaniu žalobcov sa žalovaná písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote, preskúmal uznesenie v napadnutom výroku bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdiť ako vecne správne.

5. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 256 odsek 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem "procesné zavinenie", použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu.

10. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov zastaveného konania podľa § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa).

11. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplynulo, že žalobcovia podaním doručeným súdu dňa 19.10.2018 zobrali svoju žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov (zmluva o úvere, zmluva o zriadení záložného práva) pred začatím pojednávania vo veci samej späť a to z dôvodu, že

so žalovanou uzatvorili dohodou na základe ktorej im žalovaná umožnila splácať dlh v splátkach, čím odpadla hrozba dobrovoľnej dražby. Z predloženej Dohody vyplýva, že žalobcovia ako dlžníci zo zmluvy o úvere a žalovaná ako veriteľ z tejto zmluvy, uzatvorili dňa 15.08.2018 Dohodu o uznaní dlhu a Dohodu o spôsobe úhrady záväzku podľa ktorej na základe žiadosti dlžníkov o poskytnutie splátkového kalendára na splácanie záväzku zo zmluvy o úvere, uznali dlh vo výške 51.407,23 eura zo zmluvy o úvere a tento sa zaviazali splácať v splátkach podľa splátkového kalendára. Zmluva o zriadení záložného práva zostala nezmenená.

12. Odvolací súd preskúmavajúc odvolanie žalobcov dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania rozhodol vecne správne. K zastaveniu konania prišlo z dôvodu, že žalobcovia ako dlžníci z úveru poskytnutého žalovanou, ktorý úver nesplácali, uzatvorili so žalovanou ako veriteľom dohodu o splácaní ich dlhu, ktorý zároveň uznali čo do dôvodu a výšky. Touto dohodou prišlo len k zmene zmluvy o úvere v časti týkajúcej sa splácania úveru a k zmene dohody o zriadení záložného práva nedošlo vôbec. V kontexte uvedeného je teda zrejmé, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku správania žalobcov, ktorí zobrali žalobu späť bez toho, že by žalovaná splnila to, čo ho sa žalobou domáhali, teda procesne zaviniť zastavenie konania. Uzatvorenie uvedenej dohody nie je takým správaním žalovanej, ktorým by došlo k splneniu toho, čoho sa v konaní vo veci samej žalobcovia domáhali. Žalobcovia ako dôvod uvedeného dispozičného úkonu (späťvzatie žaloby) uviedli uzatvorenie dohody o splácaní ich dlhu voči žalovanej, čo ale nemá nič spoločné so správaním žalovanej v danom spore, pretože predmetom sporu je neplatnosť právnych úkonov, ktoré nakoniec žalobcovia uznali ako platné, keďže sa zaviazali z nich plniť. Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne ak na danú vec aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP a žalovanej priznal voči žalobcom, ktorí procesne zaviniť zastavenie konania nárok na náhradu trov konania.

13. Odvolací súd skúmal aj to, či v danom prípade neexistovali okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku žalovanej na náhradu trov konania voči žalobcom. Ustanovenie § 257 CSP je formulované tak, že vytvára väčší priestor na voľnú úvahu súdu. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V posudzovanom spore však súd nezistil žiadnu existenciu dôvodov osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti, ktorý by mohli odôvodniť iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

14. Na podporu svojho rozhodnutia súd akcentoval na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. 9. 2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010).

15. Reagujúc na námietky odvolateľov, odvolací súd dodáva, že v danej veci je irelevantné konanie strán pred začatím sporu a rovnako tak aj to, že ide o spotrebiteľský spor, pretože Civilný sporový poriadok nemá osobitné ustanovenia o trovách konania pre spotrebiteľské spory.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko jej v tomto štádiu odvolacieho konania preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).